

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624010857
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5624010857.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10 3To/2/2026

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. februára 2026 odvolanie obžalovanej A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/63/2024 zo dňa 10. septembra 2025 a takto

rozhodol:

2 3To/2/2026

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/63/2024 zo dňa 10.9.2025 v časti – vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a pri nezmenenom výroku o náhrade škody

A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom: obec D.
E., XXX XX D. E.,
adresa na doručovanie písomností F. C. XXX/X,
XXX XX D. E.

odsudzuje

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/34/2023 zo dňa 13.11.2023, právoplatnom dňa 12.12.2023, ktorým bol obžalovanej uložený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 2 (dva) roky. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

7 3To/2/2026

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/63/2024 zo dňa 10.9.2025 bola obžalovaná A. B. uznaná vinnou z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. účinného od 6.8.2024 v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 30.04.2023 v čase asi o 17:05 h po tom, ako sa obv. A. B. kliešťami neúspešne pokúšala otvoriť kovové vstupné dvere na ľavom vchode do bytového domu č. XXXX/X G. G. H. B. E. v B. a následne doň už bez použitia násillia vošla cez otvorený pravý vchod spolu s obvinenými I. J., K. J., H. J. a L. J., všetci piati výťahmi vyšli na X. poschodie pred vchodové dvere bytu č. XX, ktorý v tom čase mala prenajatý a v užívaní poškodená I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v D. H. – I., J. M. XXX/X, od jeho majiteľky A. N., nar. XX.XX.XXXX, kde sa obž. A. B. vchodové dvere tohto bytu pokúsila násillím kliešťami otvoriť, čo sa jej nepodarilo, potom presne nezisteným spôsobom, pravdepodobne vykopnutím týchto vchodových dverí alebo ich páčením niektorým z obvinených došlo k ich násillnému otvoreniu a poškodeniu v oblasti dverového zámku a zárubne, čím poškodenej I. C. vznikla škoda vo výške 100,- Eur, následne všetci piati obvinení neoprávnene bez povolenia a súhlasu poškodenej spoločne vnikli do vstupnej chodby bytu a v byte zotrvali napriek výzvam poškodenej na jeho opustenie, obvinení A. B., I. J. a K. J. išli ďalej do kuchyne, kde mali s poškodenou slovnú roztržku kvôli tabuľke s nezisteným evidenčným číslom osobného motorového vozidla Škoda Felícia, červenej farby, ktoré mala poškodená od obv. K. J. deň predtým požičané, pričom niektorý z obvinených pri odchode z bytu v čase asi o 17:10 h z vežiaka umiestneného pri vstupných dverách odcudzil zavesený kľúč od osobného motorového vozidla Škoda Fabia, ev. č. D., spoločne s kľúčom od nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na adrese D. H. – I., L. XXX,

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bola obžalovaná A. B. odsúdená podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 (dva) roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/34/2023 zo dňa 13.11.2023, právoplatným dňa 12.12.2023, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 2 (dva) roky pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanej A. B., XX.X.XXXX, trvale bytom obec D. E., XXX XX D. E., adresa na doručovanie písomností F. C. XXX/X, XXX XX D. E., uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenej I. C., nar. X.X.XXXX, bytom J. M. XXX/X, D. H., škodu vo výške 50 eur, ku ktorej povinnosti boli zaviazaní aj I. J., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX B., adresa na doručovanie písomností J. XXXX/X, XXX XX B., H. J., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX B., L. J., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom: O. XXXX/X, XXX XX B., adresa na doručovanie písomností J. XXXX/XX, XXX XX B. trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn.: 7T/63/2024 zo dňa 31.12.2024 s tým, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná A. B. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.9.2025 a to proti výroku o treste. Obžalovaná odvolanie písomne zdôvodnila prostredníctvom v tom čase ustanovenej obhajkyne podaním zo dňa 17.9.2025, doručeným okresnému súdu dňa 17.9.2025, a to nasledovne:

Obžalovaná zastáva názor, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej je neprimerane prísny a odporuje zásadám spravodlivého trestania a nezodpovedá závažnosti činu. Pokiaľ ide o trest, tento nebol určovaný spravodlivo a neboli pri určení trestu zohľadnené všetky do úvahy prichádzajúce faktory. Je potrebné poukázať na to, že obžalovaná je matkou dvoch maloletých detí, a hoci sú momentálne v starostlivosti a opatere jej matky, obžalovaná je rozhodnutá po návrate z výkonu trestu odňatia slobody o deti sa náležite starať a vychovávať ich. Obžalovaná si počas výkonu trestu odňatia slobody dostatočne uvedomila, akým nevhodným spôsobom žila, po prepustení z výkonu trestu chce žiť čestným spôsobom, chce sa zaradiť do pracovného života, je vyučená kuchárka. Chce sa starať o svoje deti, má za to, že

to dokáže, nakoľko už tento výkon trestu bol dostatočným ponaučením, aby viedla riadny život. Pokiaľ ide o záver o tom, že súd nezistil skutočnosti pre uloženie alternatívneho trestu, obžalovaná má za to, že jej mal byť uložený alternatívny trest domáceho väzenia, nakoľko je matkou dvoch maloletých detí a aby sa čo najskôr mohla začať starať o svoje maloleté deti a byť im nablízku. Má za to, že na uloženie alternatívneho trestu boli splnené podmienky uložené zákonom. Obžalovaná spáchala prečin a k tomuto sa priznala už v prípravnom konaní, kedy už týmto svojím postojom preukázala ľútosť nad svojím protiprávnym konaním. Vzhľadom k určite nižšej závažnosti posudzovaného skutku boli naplnené kritériá na ukladanie, ak už nie alternatívneho trestu, taktiež nie na uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným. Má za to, že pri ukladaní trestu obžalovanej nebolo komplexne prihliadnuté k vyššie uvedeným záverom. V danej veci obžalovaná priznávala svoju vinu od začiatku prípravného konania, čo tiež nebolo dostatočne zohľadnené pri ukladaní trestu. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne je nepriliehavým a prísny trestom, nezodpovedajúcim základným zásadám ukladania trestov a závažnosti posudzovaného skutku. Vzhľadom k súhrnu uvedených skutkových okolností a právnych skutočností podáva návrh, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7T/63/2024 zo dňa 10.9.2025, zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril podaním zo dňa 30.10.2025 v ktorom uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, čo sa týka výroku o vine a treste, v dôsledku čoho navrhuje, aby Krajský súd v Žiline odvolanie obžalovanej v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaná sa na verejné zasadnutie konané o jeho odvolaní nedostavila. Krajský súd za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovanej. Obžalovaná bola o termíne verejného zasadnutia upovedomená náhradným spôsobom riadne a včas. Krajský súd následne nezistil existenciu žiadnej zákonnej prekážky v zmysle § 293 ods. 6 Tr. por., ktorá by bránila vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovanej. Prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej v konečnom návrhu uviedol, že považuje odvolanie obžalovanej za čiastočne dôvodné a to vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody, čo vyplýva z odpisu z registra trestov. V ostatnom považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny a zákonný.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (výroku o druhu a výške trestu), proti ktorým odvolateľka (obžalovaná) podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovanou A. B. (proti výroku o druhu a výške trestu) bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, proti výroku, proti ktorému je prípustné, pričom odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako uvádzala obžalovaná v odvolaní.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. Vzhľadom k tomu, že obžalovaná A. B. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobila vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovanej. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaná dala vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanej. Ako už bolo vyššie uvedené, s ohľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovanou, ktorého dôsledkom je jeho neodvolateľnosť a v tomto rozsahu nenapadnuteľnosť odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., obžalovaná svoje odvolanie obmedzila len vo vzťahu k výroku o treste, čím bola determinovaná aj prieskumná činnosť odvolacieho krajského súdu len vo vzťahu k tomuto výroku a vo vzťahu ku konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaná napadla podaným odvolaním, odvolací súd ďalej dospel k záveru, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanej, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanej za spáchanú trestnú činnosť.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanej správne poukázal na zásady pre ukládanie trestov upravené v ustanovení § 33a Tr. zák., § 34 Tr. zák., osobitne na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., keď predmetné zákonné ustanovenie bližšie konkretizuje, že pri ukladaní trestu je potrebné prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, tiež na to, či páchatel trestného činu získal, alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech, ďalej na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom.

V rámci skúmania existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd prvého stupňa u obžalovanej správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaná sa priznala k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutovala). Správne u obžalovanej zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. už bola za trestný čin odsúdená, a to trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/56/2022 zo dňa 13.10.2022, právoplatným 4.11.2022, ktorým jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 14 mesiacov do 5.1.2024, s uložením povinnosti nahradiť škodu. Ďalej bola obžalovaná A. B. odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/25/2023 zo dňa 20.4.2023, právoplatným 10.6.2023 a bol jej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov do 5.5.2025, uložený trest bol súhrnný a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/56/2022 bol zrušený. Uvedené odsúdenia zahladené neboli. Okresný súd zároveň správne zistil podmienky pre uloženie súhrnného trestu obžalovanej, nakoľko teraz stíhaného skutku sa dopustila skôr (30.4.2023) ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (doručený trestný rozkaz) za iný trestný čin, tak ako na to poukázal v odôvodnení rozsudku na strane 4 a 5 okresný súd. Súhrnný trest teda uložil vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/34/2023 zo dňa 13.11.2023, právoplatný dňa 12.12.2023, doručený obžalovanej 1.12.2023, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. spáchaný dňa 23.1.2023, ktorým bola obžalovaná odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest odňatia slobody obžalovaná vykonala 5.8.2024. Zároveň bol obžalovanej týmto trestným rozkazom uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 2 roky, ktorý doposiaľ nevykonala v celom rozsahu. Za spáchanie prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 ods. 2 písm. c) Tr. zák. účinného od 6.8.2024 v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. prichádzalo u obžalovanej do úvahy ukládanie trestu odňatia slobody na 1 až 5 rokov. Okresný súd správne postupoval, keď obžalovanej uložil súhrnný trest vo výmere 18 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby za zbiehajúce sa trestné činy, ktoré spáchala skôr ako bol za ktorýkoľvek z nich vyhlásený odsudzujúci rozsudok (doručený trestný rozkaz). Okresný súd však pochybil, tak ako na to správne poukázal aj prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej, keď obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s odôvodnením, že obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedené však nezodpovedá stavu veci ani zákonu. Obžalovaná pred spáchaním žalovaného skutku, t. j. pred 30.4.2023 nebola vo výkone trestu odňatia slobody uloženom za úmyselný trestný čin, preto neboli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zák.. Toto pochybenie napravil sám krajský súd vo svojom rozhodnutí, keď obžalovanú podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň neuniklo pozornosti krajského súdu, že súd prvého stupňa pochybil vo výroku o treste, keď obžalovanej súčasne uložil súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody. Ak súd ukladá obvinenému súhrnný trest, nie je potrebné v ďalšom tej istej osobe ukladať úhrnný trest, pretože tento je už obsiahnutý v súhrnnom treste, čo logicky vyplýva zo samotnej podstaty súhrnného trestu. Ak ide o spáchanie dvoch trestných činov v reálnom súbehu prerokovávaných v dvoch samostatných súdnych konaniach, v prípade ukládania súhrnného

trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súd vo výroku o treste neuvedie, že sa tento trest ukladá aj ako „úhrnný“, lebo súhrnný trest sa ukladá podľa zásad trestu úhrnného, ktorého uloženie by bolo aktuálne vtedy, ak by sa viedlo spoločné konanie v súdnej fáze trestného stíhania o oboch skutkoch. Vždy však uvedie, či súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladá s použitím § 41 ods. 1 alebo 41 ods. 2 Tr. zák. (R 7/2013). V tomto kontexte krajský súd uvádza, že ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. v odvolaní napadnutom výroku o treste okresný súd správne použil. Zároveň krajský súd odstránil aj formálnu chybu spočívajúcu v tom, že súd prvého stupňa vo výroku, ktorým podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ktorým obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 (dva) roky, neuviedol, že tento trest je ukladán ako súhrnný podľa § 42 ods. 2 Tr. zák..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovanej v prejednávanej veci, ani krajský súd u obžalovanej nezistil také dôvody, ktoré by u nej odôvodňovali ukladanie trestu odňatia slobody v nižšej výmere, či uloženie alternatívneho trestu domáceho väzenia. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej A. B., jej zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti nápravy obžalovanej pri remíze poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vychádzajúc zo zásad pre ukladanie trestu podľa § 34 Tr. zák., ako aj účelu trestu, keď trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionálnosti trestu), ale súčasne musí zohľadňovať aj osobu páchatel'a, na dosiahnutie účelu Trestného zákona, tak ako na to v podrobnostiach správne poukázal už súd prvého stupňa, neprichádza do úvahy uloženie kratšieho trestu odňatia slobody, resp. akéhokoľvek alternatívneho trestu (trest domáceho väzenia, trest povinnej práce). Je však pravdou, že obžalovaná pred okresným súdom učinila vyhlásenie o vine, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom vykonávať celé dokazovanie ohľadne tejto trestnej činnosti a vyhlásenie o vine je potrebné obžalovanej zohľadniť pri ukladaní trestu, nakoľko pri ukladaní trestu nie je možné na jednu úroveň postaviť obžalovaného, ktorý učinil vyhlásenie o vine a obžalovaného, ktorý vyhlásenie o vine neučinil. Skutočnosť, že obžalovaná urobila vyhlásenie o vine súd prvého stupňa dostatočne zohľadnil tak, že jej trest odňatia slobody ukladal pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Ak by obžalovaná vyhlásenie o vine neučinila, vzhľadom na odvolacím súdom vyššie zistené skutočnosti ohľadne osoby obžalovanej, ako aj tejto spáchanej trestnej činnosti, u obžalovanej by neprichádzalo do úvahy ukladanie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, ale nad dolnou hranicou trestnej sadzby a v prvej polovici trestnej sadzby. V tomto ohľade sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, že u obžalovanej sa nejednalo o výnimočné protiprávne konanie a prvotrestanú osobu, ale naopak obžalovaná sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania postihovaného nielen v trestnom konaní, ale aj priestupkovom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu, totožne so súdom prvého stupňa, je u obžalovanej primeraným, zákonným a spravodlivým uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovanej, záznamy v odpise z registra trestov, charakter trestnej činnosti, ktorú doposiaľ páchala, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovanej už bol v minulosti uložený podmienený trest odňatia slobody, nie je dôvodným očakávať, že by aktuálne považovala za prioritu starostlivosť o dve maloleté deti (v čase skutku 4 ročné a 2 ročné), ktoré sú zverené v starostlivosti a opatere jej matky a ani táto skutočnosť, hoci jej bola známa aj v čase páchania skutku jej nebránila páchať trestnú činnosť. Obžalovanou v odvolaní prezentovanú snahu zamestnať sa, viesť riadny život a nepáchať viac trestnú činnosť, odvolací súd hodnotí pozitívne, avšak v okolnostiach danej veci ako nedostatočne presvedčivú, ktorá by bola podporená konkrétnymi krokmi samej obžalovanej (doposiaľ šesť záznamov v odpise z registra trestov aj pre protiprávne konanie páchané obžalovanou po 30.4.2023). V prípade obžalovanej sa preto do popredia dostáva ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov a z hľadiska individualizácie trestu je trestom primeraným sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode obžalovanej.

Odvolací súd potom sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a pri nezmenenom výroku o náhrade škody uložil obžalovanej podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024, § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/34/2023 zo dňa 13.11.2023, právoplatným dňa 12.12.2023, ktorým bol obžalovanej uložený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel

na 2 (dva) roky. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 (dva) roky. Uvedená zmena je v prospech obžalovanej, v danom prípade krajský súd konal len na podklade odvolania podaného obžalovanou.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaná v rámci odvolania neuviedla žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanej. Obžalovaná súdenú trestnú činnosť nepochybne spáchala, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý si obžalovaná musí vykonať.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

10 3To/2/2026

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.